

DENİZLER ALTINDA YİRMİ BİN FERSAH

Batan gemilerin çoğalmasi üzerine gemiciler korkmaya baslar, bu gemilerin bir deniz canavari tarafından batirildigina inanilir. Amerika Bilim Heyeti, bu deniz canavarini bulmak ve ortadan kaldirmak icin Abraham Lincoln (Abraham Linkoln) adli gemiyle yola cıkar. Fransız bilim insani Aronnax (Aronaks) ve uşagi Conseil (Konsil) de bu gemidedir.

Abraham Lincoln gemisi Japonya yakinlarında deniz canavariyla karşilasiir ve onu takip eder. Bu acayip varlik büyük bir su küttlesini gemiye püskürtür, gemide bulunan Ned Land (Ned Lend), Aronnax ve Conseil bir anda kendilerini bu acayip yaratigin üzerinde bulurlar. Canavarin metalden yapilan bir gemi olduğu anlaşılr.

Gemiye alınan bu kişiler, Kaptan Nemo ve gemideki diğer kişilerle tanışir. Kaptan Nemo, toplumla ilişkisini koparan zengin ve kültürlü bir bilim insanıdır. Kimsenin yapmadığı bir denizaltı yapmiş ve kendi gibi özgür düşünen bir mürettebatla denizlerde dolaşmaktadır.

Kaptan Nemo, sırlarının açığa çıkacağıni düşünerek Aronnax ve arkadaşlarını serbest bırakamaz, onları okyanusun derinliklerini araştırmaya davet eder. Zamanla Kaptan Nemo'nun bilgisinden etkilenen Aronnax, Nemo ile serüvenlere atılır.

(Aşağıda "Denizin Dibinde Bir Gezinti", serüveninin anlatıldığı bölüm verilmiştir.)

Gemide küçük bir oda vardı. Burada bir yığın dalgıç aleti her zaman hazır bekliyordu.

Ava çıkacak dört kişiydik. Kaptan Nemo, bir gemici, ben ve Conseil... Ned, avın bir adada değil de deniz altında yapılacağını öğrenince bu işten caymıştı.

Kaptan seslenince iki gemici yanımıza geldiler. Büyük basınca dayanıklı, lastikten yapılmış giysileri giydirdiler. Ceketlerin yakası bakırdandı. Madenî başlıkları bu yakalara geçirip vidaladılar. Sonra sırtımızdaki hava aygıtları çalışmaya başladı. Rahatlıkla soluyordum. O sırada gemi on metre derinlikte dibe oturmuş durumdaydı. Dördümüz bir hücreye girdik. Kapı üzerimize kapandı. Hücre su ile doldu. Sonra kapı açıldı. Buradan dışarı çıktık. Suda kapladığımız yer kadar ağırlığımızdan kaybettiğimiz için adımlarımızı kolaylıkla atıyorduk. İnce kum üzerinde yürüyorduk. Güneşin ışığını yansıtan bu kumlar, pırıltılı bir halı gibiydi. Etrafı sanki yeryüzündeymiş gibi rahatlıkla görebiliyorduk. Çeşitli hayvan kabukları ile dolu kumlukta bir çeyrek saat kadar yürüdük. Uzun bir kayayı andıran Nautilus (Notilus) yavaş yavaş gözden kayboluyordu.

Üzerinde yürüdüğümüz kum çölü sanki bitmeyecekmiş gibiydi.

En sonunda uçsuz bucaksız ormanın kıyısına gelmiştik.

Bir insanın asla kucaklayıp saramayacağı denli kalın gövdeli, olağanüstü uzunlukta dalları olan ağaçlardan oluşmuştu bu orman. Denizaltı bitkilerinin büyüyüp gelişmesinden meydana gelmişti.

Bitkilerin kökleri yoktu. Sanki kuvvetli bir yapıştırıcı ile yere tutturulmuş gibiydiler. Kahverengi, yeşil dev yosunların diplerinde bodur ağaççıklardan küçük bir orman oluşmuştu. Ufacık balık sürüleri bu ağaççıklar arasında telaşla koşuşup duruyorlardı. Bu sırada beklenmedik bir olay oldu. Dev bir örümcek bana doğru geliyordu. Üzerimdeki dalgıç elbisesi beni bu hayvanın ısırıklarından korurdu ama gene de korku ile titremekten kendimi alamadım. Dev yapılı tayfa benden önce davrandı. Bir dipçik darbesiyle örümceği öldürdü. Bu olay beni daha dikkatli davranmam için uyarıyordu. Bundan sonra karşıma çıkacak olan daha büyük canavarlara karşı dalgıç giysim beni korumayabilirdi. Üstelik yanımda yardımına koşacak kimseler olmayabilirdi. Kendi kendime daha dikkatli olmak için söz verdim.

Vakit bir hayli geçmişti. Geri dönüyorduk. Etrafımızda dolaşan küçük balık sürülerinden başka ava rastlamamıştık. Birden kaptan Nemo durdu. Tüfeğini yosunlar arasındaki bir şeye doğru çevirdi. Duyduğum bir ısıltı sesinden ateş ettiğini anladım. Birkaç adım önümüze yıldırımla vurulmuş gibi bir hayvan düştü. Bu, çok güzel bir deniz samuruuydu. Dev tayfa vurulan avı sırtladı. Yolumuza devam ettik. Birden uzaklarda denizin dibinde bir ışık seçtim. Bu, Nautilus'un projektörü olmalıydı. Yorulmuş, arkadaşlarımdan yirmi adım geride kalmıştım. Birden kaptan Nemo'nun bana doğru hızla döndüğünü gördüm. Beni kuvvetli kollarıyla yakalayıp yere yatırdı. Dev tayfa da beline sarılıp Conseil'i yere yatırmıştı. Buna bir anlam veremedim.

Başımı kaldırdığım zaman üzerimizden yakamozlar saçarak köpek balığına benzer bir deniz canavarının geçmekte olduğunu gördüm. Tüylerim diken diken oldu. Bunlar köpek balıklarının en korkuncuydu. Bir insanı çelikleşmiş dişleri ile parçalayıp bir lokmada yutabilirlerdi. Neyse ki bizi görmeden geçti. Kaptan beni ve sevgili uşağımı bu canavardan kurtarmıştı.

Gemiye dönüşümüz kolay oldu. Uzun süren bir yürüyüşten sonra yorgun argın gemiye ulaşabildik. Harikalar ülkesinde yaptığımız ilk gezi böylece sonuçlanmış oldu.

Gemi Baltık Denizi'ndeyken Conseil, Aronnax ve Ned Land kaçma planı yaparlar. Bu arada gemi, bir girdaba girer, sarsıntının etkisiyle bayılan bu üç kafadar ayıldığında kendilerini bir adada bulurlar.

Jules Verne (Jül Vern)